

трудове, поставят „годината“ в XIV–XV в, за да изключат критичния разговор не само за древността, но и за средновековието. Ясно е, че положението на земната ос оказва влияние, при това – доста голямо, върху видимостта на затъмненията в една или друга местност. При желание може да се твърди дори, че „страшната катастрофа“ е променила и траекторията на Луната в пространството, което, разбира се, изцяло променя „разписанието на затъмненията“. След това вече спокойно се заявява, че изчисленията на Морозов, както и нашите, не могат да стигнат до дълбините на вековете. Ето как Скалигеровата хронология се сдобива със „сигурна защита“ от астрономическия метод на Морозов.

Когато излезе нашата книга за датирането на звездния каталог „Алмагест“, „катастрофистите“, особено Кристофър Маркс, патриарх на катастрофизма и бивш сътрудник на самия И. Великовски, бяха толкова сигурни в действената сила на своя „метод“, та ни заявиха тържествуващо, че тяхната забележителна „теория на катастрофизма“ обезсилва всичките ни астрономически изчисления. Понеже, видите ли, през XIV–XV в. станала тази „катастрофа“, земната ос се изместила, Слънчевата система се променила и вече нищо не може да се изчисли астрономично за епохите преди XIV в. Извънредно неприятно им беше да осъзнаят, че собствените движения на звездите, поставени в основата на нашия анализ, по никакъв начин не се влияят от катастрофите в слънчевата система. Независимо от мащаба им. Дори, ако Земята смени мястото си с Юпитер, това не би оказало никакво въздействие на собствените движения на далечните звезди, които се местят по неподвижния фон на още по-отдалечени звезди. Ако бяхме на Юпитер, резултатът щеше да е същият.

Тревогата на „катастрофистите“ е разбираема. Нашето датиране на звездния каталог „Алмагест“ – в интервала между 600 и 1300 г. от н. е. – подкопава една от главните основи на Скалигеровата хронология и всъщност я разрушава. Пък и нашите научни статии по темата излязоха не само в руския, но и в англоезичния печат. От 1988 г. ги публикуват няколко научни списания. А през 1993 г. американското издателство „CR-press“ издаде на английски език наша книга на тази тема. Въпреки това западните историци упорито си дават вид, че не четат нашите книги, а новата хронология за тях не е нещо повече от размислите на Дейвид Рол върху тристагодишните размивания в „най-древната“ история на Египет от уж второто хилядолетие пр. н. е. Ясно е, че разговорите за подобни дребни грешки не застрашават Скалигеровата хронология. И затова ги водят. Дори ги поощряват. Те само отвличат вниманието от действително сериозните проблеми в хронологията.